

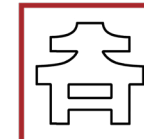

anime

IKUTA NO KITA

Több tucatnyi Észak

Írta: Iskariotes

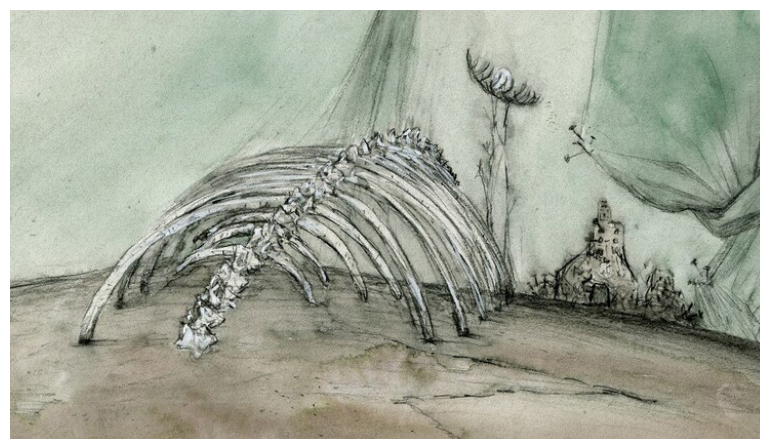
Yamamura Koji (1964-) első nagyjátékfilmje, az *Ikuta no Kita* a művész érzelmeit tükrözi, ami a 2011-es tóhokui földrengés és cunami után alakult ki benne. Egy ember szorongása, gyötrelmei, aggodalmi egy kataklizma után, melyek a tudatalattijában születnek meg, és egyedi, töredékes animációs epigrammaként Willem Breuker (1944-2010) holland avantgárd jazz aláfestésével öltenek formát. A rendező a maga részéről a francia alkotó, Jacques Tati (1907-1982) 1967-es *Playtime* filmjét is ihlet forrásként említi, szóhasználatban pedig Franz Kafka (1883-1924) zsidó-cseh író műveiből merített. De persze egyfajta fanyar humor is megfigyelhető a moziban, ami oly jellemző Yamamurára.

A film alapja 2012-2014 között jelent meg a *Bungakukai* című japán irodalmi folyóiratban, melyben egy-egy képet tett közzé a művész. A szorongást és az elzárkózást akarta megjeleníteni, ami megfogant benne, mikor látta, hogy emberek élete egyik pillanatról a másikra megtörik egy kontrollálhatatlan erőttől vezérelve. Az érzés, ami hatalmába kerítette végül, és aminek nevet akart adni, az „Észak” fogalomban öltött alakot. A szó egyszerre mutat irányt, de az emberiség kollektív tudatában összefügg a magánnyal, a hideggel és a sötéttséggel.

A havilapban megjelenő képekhez általában egy-egy kifejezést is írt. Viszonylag hamar megbeszélte munkatársaival, hogy egy rövidfilmet sze-

retne összehozni ezekből a képekből. De gyorsan rá kellett eszmélnie, hogy a képek egybefűzése túlfeszíti a rövid animációs film kereteit, így egy egész estés mozi megalkotásán kezdett dolgozni. A munka java részét a Covid19 miatt elrendelt karantén alatt készítette el, úgy fogalmazott: az alkotás folyamata egyetlen nagy levegővétellel történt.

A filmet nagyon nehéz befogadni (az *Angels' Egg* egy bohókás shounen fight ehhez képest), ezt maga a direktor is elismeri, ezért arra

kéri a nézőket, hogy ha tehetik, többször nézzék meg, hogy a mozi összes rétegét megismerjék. A rajzok eleinte szatirikusan jelennek meg, de fokozatosan távolodunk ettől, és a mű egyre absztraktabb lesz. A használt színvilágnak köszönhetően viszont végig érzünk egyfajta nosztalgiát, egy kis békességet.

A japán kritikusok szerint a műalkotás lehetőségét biztosít egy ember töredékes tudatalattijába való betekintéshez, és nincs jelen a belső én narrátori szerepkörben. Egy tudatalattiban, ahol nagy a vágy a szabadságra, a reményre, de telve van szorongással. Ennek köszönhető, hogy a film áttöri a történetmesélés struktúráit, ezáltal egy külön ökoszisztémát teremt magaköré.

Az *Ikuta no Kita* több rangos nemzetközi díjat nyert el, a zsűrik általában kiemelték, hogy a mű erőteljesen igénybe veszi a közönség érzékszerveit. A mozgóképélmény gyönyörűen ötvözi a kreativitást, az érzékiséget és a költői képzeletet. A 46. Ottawai Nemzetközi Animációs Filmfesztiválról és az Annecy-ről is díjjal tért haza. Yamamura már nyert díjat ezen a fesztiválon az Atamaya című alkotásával, mellyel mind a négy nagy nemzetközi animációs seregszemlén elhozta a fődíjat (a francia Annecy, a kanadai Ottawa, a horvát Zágráb és a japán Hirosima fesztiválokon).

Yamamura jelenleg két játékfilmen, két rövid animáción és egy VR produkción dolgozik.

Hossz: 64 perc

Év: 2021

Stúdió: Yamamura Animation, Inc.

Műfaj: kaland, fantasy, feszültség

Téma: pszichológia

